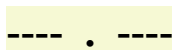

ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ;

«ἀγαθά καὶ φαῦλα» (Ἰωάν.5,29)

«ἀρετὴ καὶ κακία» (Β΄Πέτ.1,5: Α΄Κορ.14,20)

* * *

Θά ἦτο καλὸ καὶ ὠφέλιμο νομίζω, τό νά γνωρίζη κάθε ἄνθρωπος ρεαλιστικά, ὅτι ἡ **πραγματικὴ του ἀρχή**, ἡ διαφορετικὰ ἡ **ἐναρξίς τῆς ὑπάρξεώς του** δέν τελεσιουργεῖται, ὡς διαπιστοῦται ἐπιστημονικῶς σήμερον μόνον κατὰ τὴν ἱερωτάτην, μεγαλειωδεστάτην καὶ θαυμαστήν ἐκείνη στιγμὴν τῆς ἐνώσεως τοῦ **σπέρματος** τοῦ πατρός του μετὰ τοῦ **ᾠαρίου** τῆς μητρός του ἐν **τῇ μήτρᾳ αὐτῆς**· ἀλλὰ **προϋπῆρχεν βαθύτατα καὶ αἰδίως ἐν τῷ νοί τῆς Ἀγίας Τριάδος**, «**προγιγνωσκούσης** Ταύτης ἓνα ἕκαστον, **προορισμόν** αὐτοῦ προκαθορισάσης, **γεννώσης** ἐν χρόνῳ περὶ τό ἐννεάμηνον, **καλούσης, δικαιούσης** τέλος ποτέ τοῦτον» (Ρωμ.8,29-30).

Ὁ Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρός, θέτων Θεῖον ἄημα, **ψυχὴν ζῶσαν, κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν** Αὐτοῦ δημιουργῶν τόν ἄνθρωπον, **ἀρχέτυπον** παραμένων, **δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἐν ᾧ γέγονεν**» (Ἰωάν.1,2: Γέν.1,26 & 2,7), τοποθετεῖ καὶ «**φύλακα ἄγγελον**» ἀπὸ τὴν πρώτην αὐτὴν στιγμὴν **τῆς συλλήψεως**, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης· μέχρι γεννήσεως-τοκετοῦ, καθ' ὅλην τὴν πορείαν τοῦ βίου καὶ ἕως **τῆς ἐξόδου ἐκάστου ἀνθρώπου ἐκ τοῦ κόσμου τούτου**.

Καὶ ἐρωτᾷ ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ, «**τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;**» (Ψαλ.8,5)

Καὶ ἀπαντᾷ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ὁ ἴδιος τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, συνεχίζων· «**ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου**» (Ψαλ.8,6-7).

Γιὰ νά συμπληρώσῃ γεμᾶτος θλίψῃ ὁ Προφήτης λέγων, «**ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς**» (Ψαλ.48,13).

Ποιὸς ἄνθρωπος; «**Ὁ ἀγορασθεὶς ἀντὶ τιμῆς, μέ τό πανάκριβο αἷμα τῆς Σταυρικῆς θυσίας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ**» (Α΄Κορ.6,20 & 7,23).

Ὁ Απόστολος Παῦλος εἶναι ρηζικέλευθος καὶ ἀπόλυτος στό θέμα τοῦ «**αἰμομείκτου τῆς Κορίνθου πού συνευρίσκετο σαρκικῶς μέ τὴν μητριά του, καὶ**

καυτηρίασε ἐπιπλήττων τούς Κορινθίους γιατί δέν τόν παρέδωκαν τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός ἵνα τό πνεῦμα σωθῇ· ἀλλά καί οἱ λοιποί νά ἔχωσι φόβον πνευματικόν πρὸς σωφρονισμόν» (Α΄Κορ.5,1-6).

Παρατηροῦμεν ξεκάθαρα ἐν τῇ Γραφῇ νά τονίζεται καί ὑπογραμμίζεται, ὅτι «**πόρνοι, μοιχοί, ἄρσενοκοῖται, μαλακοί, κλέπται, ἄρπαγες, πλεονέκται εἰδωλολάτραι, μέθυσοι, ἄδικοι, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι**» (Α΄Κορ.6,9-10).

Καί «**ἂν πυροῦται κάποιος ὑπὸ τῆς σαρκός νά νυμφεύεται, καί διὰ τὰς πορνείας του νά ἔχη τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἢ ἂν εἶναι γυναῖκα τόν ἑαυτῆς ἄνδρα**» (Α΄κορ.7,2,9).

Οὐδέποτε νά μή ἐγκαταλείπη «**τὴν φυσικὴν ὁδὸν** τῆς θηλείας ὁ ἀνὴρ καί νά συνουσιάζεται ἐν ἄρσεσιν» (Ρωμ.1,27)· Ὁμοίως καί «**αἱ γυναῖκες οὐδέποτε νά μή ἀλλάσσουν τὴν φυσικὴν χρῆσιν** τῆς συνευρέσεως αὐτῶν μετὰ ἀνδρός, καί συνευρίσκονται ἐν θηλείαις ἢ μετ’ ἀνδρός παρά φύσιν» (Ρωμ.1,26).

«**Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς πάθη ἀτιμίας** αἷ τε γάρ θήλειαι αὐτῶν **μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρά φύσιν**, ὁμοίως δέ καί οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας **ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους**, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι **τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι** καί τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς **πλάνης** αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. Καί καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν **τόν Θεόν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μή καθήκοντα**, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ πονηρίᾳ πλεονεξίᾳ κακίᾳ, μεστούς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου κακοηθείας, ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρέτας κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας· οἵτινες **τό δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν**, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλά καί συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσιν» (Ρωμ.1,26-32)

«ΑΞΙΟΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΙΣΙΝ»!!! Θεός ὁ Νομοθετῶν, οὐκ ἄνθρωπος!

Νά ποῦμε τοῦ μέχρι σήμερα **Πανσόφου Δημιουργοῦ καί Προνοητοῦ** μας **Θεοῦ** νά μεταποιηθῇ καί νά ἀλλάξη νά μοντερνοποιηθῇ, νά γίνη «**ἀγαπουλιαρούλης**» σάν τόν Πάπα καί τόν Βαρθολομαῖο καί **ὄχι Δίκαιος, Ἠθικός, Ἀγνός, Εὐθύς, Ἀγάπης πραγματικῆς καί Ὑγιούς!**

Αγάπης εκπροσωπούσης καί υλοποιούσης **τὴν ἴδια τὴν Ὑπόστασή Του**, καθ' ὅτι «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί, καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ» (Α΄Ιωάν.4,16).

Ὡδε καί ὁ Θεῖος ἔρως ἐγκλείεται καί ἐγκέχυται· οὐδέν τό σαρκικόν, τό γαιῶδες, τό υλόφρον, τό ἡδονικόν, τό ἐρωτομανές καί χαμερπές (οὔτος ὁ ἔρως) ἐμπεριέχων! Ἀγαλλιάσεως καί εὐφροσύνης πνεύματος καί ψυχῆς, σμιγούσης καί ἐνουμένης μετὰ τοῦ Νυμφίου της Χριστοῦ ἔστιν ἀπαύγασμα τοῦτο! (π.Ι.Ν.)

Νά ἐλέγγξωμε τόν Θεόν πού κατέκαυσε πέντε πόλεις **ἀρσενοκοιτῶν-Σοδομιτῶν** ἐπὶ Δικαίου Λώτ;

Νά ἀφήσουμε νά ἐξαφανισθῇ, **νά σβήσῃ ἡ Ἑλλάδα**, καί αὐριο νά καταντήσῃ ἐκεῖ πού κατρακυλᾷ νά καταλήξῃ;

Εἶναι κακή, βρώμικη-βδελυροτάτη καί ἐπικίνδυνη ζύμη τό **Σοδομιτικό πάθος** πού θά ζυμώσῃ-θ'ἀλλοιώσῃ πρὸς τό κακό ὅλο τό φύραμα, δέν ὑπάρχουν περιθώρια γιά λύπησιν. Δέν χρειάζεται διόρθωσις ὁ Θεός (ἄπαγε τῆς βλασφημίας!), τὰ **μυαλά** μας καί τὰ δῆθεν λεπτεπίλεπτα καί εὐαίσθητα αἰσθηματάκια μας γιά ἄλλα καί **ἄλλα** μᾶς φταῖνε, καί **ὄχι ὁ Πάνσοφος Δημιουργός μας Θεός** πού ἐπιμένει λέγοντάς μας:

«Φθείρουν ἡθὴ χρηστά ὁμιλίας (= συναναστροφαί) κακαί» (Α΄Κορ.15,33)

«Μὴ συναναμίγνυσθε πόρνοις μηδέ συνεσθίετε αὐτοῖς» (Α΄Κορ.5,9,11)

Ἄν μέ **πόρνους** δέν ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά συναναστρέφεσαι καί νά συντρῶγῃς, **στήν Καινὴ Διαθήκη νομοθετῶν αὐτά**, πόσο μᾶλλον μέ τρυφερούληδες σεινάμενους καί λυγάμενους **ἀρσενοκοῖτες ὁμοφυλόφιλους;**

Πειράματα καί πνευματικά νταϊλίκια, ὑπερευαισθησίες, κουβαρνταλίκια καί **ἐπικίνδυνους «ἀλτρουϊσμούς»**, νεωτεριστικούς σωστικούς Σκανδιναβικούς **Ὑπερθέους** καί **Ὑπερευαγγελικούς** θά ἐφαρμόσῃς, ἀνόητε καί υπερφίαλε, **μοντέρνε Οἰκουμενιστὴ ἀνθρωπᾶκο;**

«Τίς σοί ἐπέτρεψε, σύμβουλος τοῦ Θεοῦ γενέσθαι;» (Ρωμ.11,34)

Μαῦρο φίδι πού σέ 'φαγε, καί τή γυναῖκα σου καί τίς κόρες καί τ' ἀγόρια σου!!!

«Λυπήθηκες τά κρέατα τ' ἄλλουνοῦ; Θά σοῦ φᾶνε τά σκυλιά τά δικά σου»!

Δέν εἶναι σκληρός καί ἀπάνθρωπος ὁ λόγος καί ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ· εἶναι «ἀφοριστικός» (Β' Κορ.6,17), προστατευτικός, φιλόανθρωπος, ἐγκαίρως πρὸς πάντας προπαιδευτικός, προειδοποιητικός καί διδακτικός ἐν ἐλευθερίᾳ βουλήσεως.

Ἄν οἱ ἐπιλογές τινος εἶναι αὐτοκαταστροφικές καί ψυχόλεθρες μέ τό νά ἀντίκεινται εἰς τόν νόμον τοῦ Θεοῦ καί νά θέλῃ νά ζῇ αὐτόνομα καί χειραφετημένα· δέν τοῦ φταίει οὔτε ὁ Θεός, οὔτε κανεῖς ἄλλος τοῦ τοιούτου, παρά ὁ ἑαυτός του καί μόνο. Ὁ ἴδιος αὐτοβούλως ἐπιλέγει τήν ὁδόν τῆς ἀπωλείας του καί τοῦ θανάτου ἀκόμη, «ἐκδανώμενος ἐν τοῖς πάθεσι, ταῖς ἐπιθυμίαις του καί ταῖς ἡδοναῖς του» (Ἰακ.4,3). Ἀμάρτημα, πάθος, ἀδυναμία, ἀσθένεια, ἀβαρία εἶναι ἀπό το ὅποιο, ὅπως καί ἀπό κάθε ἄλλο καλεῖται ὁ κατεχόμενος καί δοκιμαζόμενος νά ἀγωνισθῇ καί ἐξέλθῃ, νά ἀπαλλαγῇ, νά λυτρωθῇ ἀπ' αὐτό ἢ ἀπ' ὅποιο ἄλλο.

Ἐτοῦτο ὅμως εἶναι τελείως διαφορετικό μοναδικό καί ἐξαιρετέο ἀμάρτημα καί πάθος συγκρινόμενον πρὸς ὅλα τά ἄλλα, ἐνέχον τινά εἰδοποιόν ἰδιομορφίαν, ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Διότι, ἐνῶ ὁ Θεός εἶναι ἡ Πηγὴ τῆς Ζωῆς καί τῆς ἀθανασίας καί ἐχάρισε τήν ζωὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐντειλάμενος πρὸς αὐτόν καί εἰπὼν «αὐξάνεσθε καί πληθύνεσθε καί κατακυριεύσατε τὴν γῆν» (Γέν.1,28 & 9,1,27)· ἔρχεται ὁ ὁμοφυλόφιλος καί ἀρσενοκοίτης αὐθαιρετῶν καί μεταλλάσσων τὴν φυσικὴν ὁδόν καί πρᾶξιν τελεσιουργίας καί θεοβλήτου ἱεροτελεστίας τῆς ἀγαπητικῆς συνευρέσεως τοῦ ἀνδρογύνου πρὸς σμίξιν διὰ τὴν διαιώνισιν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ· διακόπτει τὴν τοιαύτην συνέχισιν διαιωνίσεως καί αὐξήσεως· παρά φύσιν ὁδόν, βδελυράν τῷ Θεῷ χρώμενος, καί τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ ἐναντιούμενος, ἵνα ἐκλείψῃ ἡ παρουσία ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, πείσματι ἀλλόφρονι καί αὐτοκαταστροφικῷ, ἀρκεῖ νά ικανοποιῖται τό ἐφήμερο γλοιῶδες, ρυπαρότατον, ἀποτρόπαιον, ἐπονείδιστον καί κατάπτυστον ὑπὸ τῶν ὑγιῶν, ὀρθοφρονούντων καί φοβουμένων τὸν Θεόν, εὐλαβῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἀρχαίου καίτοι εἰδωλολατρικοῦ κόσμου, μὴ ἐπιτρέποντος διοικεῖν ἢ λαμβάνειν μέρος καὶ ἔχειν λόγον περὶ τὰ κοινὰ ὁ τοιοῦτος. Ὑπὲρ πάντα ἕτερον ὅμως, τοῦ Θεοῦ ἐν τε τῇ Παλαιᾷ καί τῇ Καινῇ Διαθήκῃ μὴ ἔχοντος οὐδεμίαν ἐπιφύλαξιν περὶ τοῦ ὅτι εἰς αὐτούς, τοὺς ἀρνητάς τῆς ζωῆς καί τῆς ἐξακολουθήσεως νά ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, πρέπει πάντοτε χωρὶς

οἶκτο **θάνατος!** Καί πῶς ἀλλιῶς μπορεῖ ν' ἀντιμετωπιστῇ ὁ ἐμφανέστατος, ἀδιάντροπος καί ἀδύστακτος ἐχθρός καί ἀρνητής τῆς ζωῆς, παρά **μέ θάνατον** χωρίς περιστροφές καί δικαιολογίες κουλτουριάρικες, Οἰκουμενιστικές καί Παγκοσμιοποιητικές, μέ αὐριανό Πρωθυπουργό, Ἀρχιεπίσκοπο, Πατριάρχη καί Ἀντίχριστο ἀπό Φυτώριο **ΛΟΑΤΚΙ ...! Καί ποῦ 'σαι ἀκόμη!**

Ὁ **Θεός** δέν τούς λυπᾶτε καί **νομοθετεῖ οὕτω ἐναντίον καί πρὸς θάνατον αὐτῶν!!!** Μάλιστα ἐν τῇ **Καινῇ Διαθήκῃ**, ὅσο σκληρό κι' ἂν φαίνεται κι' ἂν κρίνεται. Καί ὁ **Παῦλος** μαζί του, τῷ αὐτῷ νοί ἐμφορεῖται καί διακατέχεται, «**Πνεύματι ἁγίῳ φερόμενος**» (Β' Πέτ.1,21) καί **Θεῷ** συμπράτων. Ὡς **μισάνθρωπος** καί οὗτος θά λογισθῇ;

Μέ **κανένα** τρόπο καί μέ **τίποτε** ὁ Θεός δέν θά δεχθῇ καί **δέν θά ἀντέξῃ** νά δῇ **νά αὐξηθῇ περισσότερο ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ἀρσενοκοιτία**, καί **νά ξαναγίνη ἡ γῆ Σόδομα καί Γόμορα ὅπως τήν ἐποχὴ ἐκείνη.** Ἡ ὀργή Του θά ἐπιπέσῃ **πιό καταστροφικὴ** ἀλίμονο ἀπὸ τότε σ' ἐμᾶς.

Κάμετε **Δημοψήφισμα** μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο, θέστε τόν **Θεό** καί τό **Εὐαγγέλιο** ὑπὸ τήν κρίσιν καί τήν ἀπόφασιν τῶν **Κιναίδων**, τῶν **Ὁμοφυλοφίλων**, τῶν **Κτηνοβατῶν**, τῶν **Σατανιστῶν**, τῶν **ἀπάτριδων** καί **ὅποιων ἄλλων ἀθλίων· ἀλλάξτε καί τό Σύνταγμα** στά μέτρα **κάθε** συμφέροντος, ἀδυναμίας καί ἡδονῆς, καί ἐλᾶτε νά μοῦ πῆτε **τί θά μείνῃ κατόπιν ὄρθιο!**

Μή παραπονιέστε ὅμως μουτζοκλαίγοντας ἐκ τῶν ὑστέρων, **ξετσίπωτοι καί ξεφτιλισμένοι χωρίς ντροπή**, μή μπορώντας ν' ἀντικρύσετε καί νά ἀναγνωρίσετε **οὔτε κι' αὐτά ἀκόμη τά παιδιά σας**, ἀναστενάζοντας πάνω στά ἐρείπια πού ἡ ἀφροσύνη σας καί ἡ ἀνυπακοή σας **στό νόμο τοῦ Θεοῦ** ὡς ἀποτέλεσμα ἐπέφερε καί **ἐδημιούργησε!**

Ζωή χωρίς Θεό, δέν ἀξίζει νά τήν **ζῇ κανείς.** Πιό πολύ γιατί σκανδαλίζοντας τούς ἄλλους, προδιαγράφει μεγαλύτερο τόν βυθισμό του ἐν τῇ Κολάσει. Ἄν δέν πιστεύεις καί εἰρωνεύεσαι διαβάζοντάς τα, **μέ γειά σου καί χαρά σου, λεβέντη μου,** κάπου **ἄλλοῦ** θά τά ξαναποῦμε οἱ δύο μας ὑπὸ **ἄλλες** συνθῆκες, καί **τότε** νά μοῦ πῆς ἂν λέῃ **παραμύθια** τό Εὐαγγέλιο.

Ὅσο γιά τό **τί λύση** θά βρῇ ὁ κάθε ἀρσενοκοίτης; Ἄς ρωτήσῃ τό **νόμο τοῦ Θεοῦ.** «**Τό μάτι του θά βγάλῃ, τό χέρι του, τό πόδι του θά κόψῃ, θά πάῃ νά φουντάρῃ στή θάλασσα**»; (Ματθ.18,8: Μάρκ.9,43: Λουκ.17,12). Ὁ ἴδιος θ'

ἀποφασίση,

ἢ

θά

διορθωθῇ.

Πάντως ὁ Θεός, ἀνωμαλίες καί παρά φύσιν καταστάσεις ἐναντιούμενες καί παρεμποδίζουσες τόν ἐρχομό τῆς ζωῆς **κατά φυσιολογικό τρόπο ὅπως Ἐκεῖνος εὐλόγησεν ἐθέσπισεν ἐδημιούργησε καί ἐνομοθέτησε, δέν ἐγκρίνει, δέν στέργει, δέν ἐπικροτεῖ!** Τήν ἀπάντησή Του στόν καθένα τή δίδει **μέσω τοῦ Εὐαγγελίου, ἐπαναλαμβάνω, καί δέν ἐξουσιοδοτεῖ κανένα** νά λυπηθῇ περισσότερο ἀπ' Ἐκεῖνον κανείς οὐδένα. Ἦκεῖνος, Πατέρας Πλάστης καί Δημιουργός μας ὢν, **γινώσκει πάντα καί πάντων τά πάντα· δέν δέχεται συμβούλους·** Πρός τό συμφέρον ἑνός ἐκάστου, ξέρει ν' ἀγαπᾷ, νά «παιδεύῃ», νά συμβουλεύῃ, **νά θανατώνῃ εὐεργετικῶς καί συμφερόντως τῇ ψυχῇ!**

Τό νομίζω καί τά «**νομίσματά**» μας ὅλων, δέν Τοῦ χρειάζονται.

Εἶναι «**Θεός ζηλωτής, ζηλιάρης**» (Ναούμ 1,2: Ἔξοδ.34,14: Δευτ.5,9) ἀπό ἀπόλυτη ἀγάπη γιά τό συμφέρον μας, καί τοῦτο εἶναι τό μόνο πού ἀπόλυτα κι' ἐμᾶς **μᾶς συμφέρει!**

Μέ ἀγάπη **ἀπόλυτη** ναί! Διότι «**ἐξ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ καί εἰς αὐτόν ἔκτισται τά πάντα**» (Ρωμ.11,36).

«**Θεός οὐ μυκτηρίζεται**» (Γαλ.6,7). «**Ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν**» (Ἰακ.4,6: Α' Πέτ.5,5)

Οἱ σεβόμενοι καί πειθαρχοῦντες εἰς τούς Θεοσδότους καί Θεοβλήτους νόμους, ζῶσιν **εὐτυχεῖς ἐν ὑγείᾳ, μακαριότητι καί μακροημερεύσει!**

«**Τά ὁψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος**» (Ρωμ.6,23).

«**Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός**» (ἐπίπονος, βασανιστικός) (Ψαλ.33,21).

Αἱ παρά φύσιν συνευρέσεις εἶναι **καταδικαστέαι ἀπό τοῦ Θεοῦ καί εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπονται**, παρά μόνον παραμένουν **βδελυραί** στά μάτια Του, **Θεομίσιτοι ἀπολύτα, καί ἀναντιρρήτως ἀποδεδειγμένα, «ἀναλώσαντος καί ἐξαφανίσαντος πυρί καί θείῳ διά τό εἶναι αὐτούς σάρκας Σόδομα καί Γόμορα καί πέντε ἔτι πόλεις γύρωθεν» (Β' Πέτρ.2,6), «ἐν ἡμέραις Λώτ τοῦ Δικαίου» (Β' Πέτ.2,7).**

Πάντοτε θά ὑπάρχουν πρὸς **σύγκρισιν καί διάκρισιν:**

Τό ἄσπρο καί τό μαῦρο·
 Ἡ μέρα καί ἡ νύχτα·
 Τό φῶς καί τό σκότος·
 Ἡ ζωή καί ὁ θάνατος·
 Τό ζεστό καί τό κρῦο·
 Ἡ ἀλήθεια καί τό ψέμα·
 Τό γνήσιο καί τό κίβδηλο·
 Τό ὀρθό καί τό λάθος·
 Τό ἄνω καί τό κάτω·
 Τό ἐντός καί τό ἐκτός·
 Τό δεξιόν καί τό εὐώνυμον·
 Τό ἴσιο καί τό στρεβλό·
 Ἡ ἀρετή καί ἡ κακία·
 Ἡ ἐγκράτεια καί ἡ ἀκρασία·
 Ἡ ἀγνότης καί ἡ σαρκολατρεία·
 Ἡ ἀγιότης καί ἡ ἀμαρτωλότης·

Γιά νά φθάσουμε στήν διαβεβαίωση τοῦ ἀψευδοῦς στόματος τοῦ Κυρίου· «οἱ
 τά ἀγαθά ποιήσαντες εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχονται, ἀλλά μεταβαίνουν ἐκ τοῦ
 θανάτου εἰς τήν ζωήν, οἱ δέ τά φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως»
 (Ἰωάν.5,29), «πυρί (δέ) τῷ αἰωνίῳ παραδίδονται, τῷ ἡτοιμασμένῳ τῷ διαβόλῳ
 καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ» (Ματθ.25,41).

Καί ὁ Κύριος πού γνωρίζει πολύ καλά τά ἐν οὐρανῷ, καί ὅτι ἐκεῖ «οὔτε
 γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίζονται ἀλλ' ὡς ἄγγελοι εἰσίν» (Ματθ.22,30), δηλαδή δέν
 ἔχει παντρολογήματα, πορνείες, κατά φύσιν ἢ παρά φύσιν πράξεις καί ἐνέργειες,
 ἥτοι πράγματα ὅλως ἀγνωστα στήν «πνευματική δημιουργία τῶν ἀγγέλων».

«Συμφέρεαι ἂν σέ σκανδαλίζῃ ὁ πούς σου ἢ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ ὀφθαλμός σου· νά
 ἐκκόψῃς πόδα ἢ χεῖρα καί ἐκβάλῃς ὀφθαλμόν, καί εἰσέλθῃς χωλός, κυλλός,
 μονόφθαλμος εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρά νά βληθῇς εἰς τήν αἰωνίαν
 Κόλασιν» (Ματθ.18,8-9).

Καί ἐάν τόσο ἡ χάριν καί ἀξίαν ἀποδίδῃ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος στήν οὐρανίαν
 βασιλείαν Του, ὥστε καί μέ ἐλλείποντα μέλη νά συμφέρεαι σέ κάποιον νά εἰσέλθῃ,
 παρά νά ἀπολέσῃ αὐτήν, πόσο μωρός καθίσταται ὁ ὀλίγον κατώτερος τῶν ἀγγέλων
 πλυσθείς σέ ἀξίαν καί τιμήν ἄνθρωπος, καταδεχόμενος διὰ στιγμιαίαν ἢ
 ὀλιγόλεπτον σαρκικήν μῆξιν καί ἡδονήν, καί ταύτην πολλάκις ἔκνομον καί παρά

φύσιν, νά «παρασυμβάλλεται τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καί νά ὁμοιοῦται αὐτοῖς»;!!! (Ψαλ.48,13)

Ταῦτα δέ ἀναπολόγητος τυγχάνων, ἔχοντας τήν ἄνεσιν, ὅλο τό δικαίωμα καί τήν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, νομίμως ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου, «διά τās πορνείας ἕκαστος ἔχειν τήν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἥ τόν ἑαυτῆς ἄνδρα - ἀντιστοίχως- ἄν εἶναι γυναῖκα» (Α΄Κορ.7,2,5), νά ἀλληλοβοηθῆται λύνοντας τό βασανιστικό πρόβλημα τοῦ καύσου τῆς σαρκός, «πλήν ὡς ἐν Κυρίῳ, ἥτοι χρώμενοι τά σώματα αὐτῶν, μή παραχρώμενοι, οὐδέ καταχρώμενοι, ἀλλ’ ὡς ἀγαπᾷ Κύριος τήν Ἐκκλησίαν, μή ἔχουσα αὐτή σπίλον ἥ ρυτίδαν ἥ τί τῶν τοιούτων, ἀλλ’ ἵνα ᾗ ἁγία καί ἄμωμος. Τοῦτο θά ἐπιτευχθῇ ἐάν διατηρηθῇ τίμιος ὁ Γάμος ἐν πᾶσι καί ἡ κοίτη ἀμίαντος (τό κρεβάτι)» (Ἐφεσ.5,27: Ἑβρ.13,4).

Ἐδῶ μέσα ὑπάρχουν κάτι **ψηλοπραγματάκια** καί κάτι **λεπτομερειούλες**, πού ἐπειδή τίς προσπερνᾶμε ἀπαρατήρητες, εὐρισκόμεθα πολλές φορές πρό **ἐκπλήξεων** καί **δραματικῶν συζυγικῶν** καί εὐρυτέρων κατόπιν **οἰκογενειακῶν καταστάσεων**. Λεξούλα καί κόμμα **δέν εἶναι τοποθετημένα χωρίς σημασία καί λόγο**. Μελέτη καί προσοχή. **Τίποτε δέν εἶναι γιά πέταμα**.

Δέν νομίζω πῶς διαβλέπει **ΚΑΠΟΙΟΣ** ἀπό κάποια χαραμάδα ἥ ἀπό κάπου ἄλλοῦ **τό ἐλάχιστο περιθώριο**, καί ὁ **πιό ὑψηλά ιστάμενος, Θρησκευτικός ἥ Πολιτειακός** Ἀρχων.

Ὁ ὁποῖος, «**σκόληξ**» ὢν (Ψαλ.21,7).

«**Οὓ ἡ πνοή ἐν χειρί τοῦ Θεοῦ ἐστι**» (Ἐξόδιος Ἀκολουθία).

Στή σκέψη τοῦ Θεοῦ ἀϊδίως καί πρό καταβολῆς κόσμου **ὑπῆρχε καί ὑπάρχει**, Κύριος δέ «**καί τά μήπω πεπραγμένα ἔτι αὐτοῦ προγιγνώσκει**» (Ἀκολ.Θ.Μεταλήψεως)

«**Πλάσθηκε λίγο κατώτερος ἀπό τούς ἀγγέλους**» (Ψαλ.8,6-7) καί δέν τό συναισθάνεται.

Δέν ἀνήκει **στόν ἑαυτό του**, «**ἀγορασθεῖς μέ τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ**» (Α΄Κορ.6,20).

Θά πεθάνη ὅπωςδήποτε καί θά λογοδοτήσῃ γιά «ἀγαθά ἢ φαῦλα ἔργα» (Ἰωάν.5,29).

Δέν νομίζω, λέγω, νά εὖρη τό θράσος καί νά τολμήσῃ, ἐν ἀλαζονείᾳ καί παραφροσύνῃ νά θέσῃ ὑπό ἐλαχιστοτάτην ἀμφισβήτησιν Αὐτόν τοῦτον Τόν Θεόν καί τόν αἰώνιον Νόμον Του, ἐκθέτων αὐτόν «Εἰς ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ» ὑπό τήν κρίσιν τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ!!!!, πρὸς ἱκανοποίησιν καί ἀπάντησιν ἀνόμου αἰτήματος καί ἐξυπηρεαίτησιν ἀπαιτήσεως μερίδος ἐκφύλων πολιτῶν, τοῦ ἀναπτύσειν δεσμόν καί συζεῖν δῆθεν ὡς ζεῦγος δύο ἄρρενες ἢ δύο θήλειες, ὃν (δεσμόν) ὅλως παρατύπως, ἀστόχως καί ἐκτός τοῦ Θείου Νόμου οἱ Ὁμοφυλόφιλοι οὗτοι -καί οὐχί ἀπλῶς καί ἐπιπολαίως Ὁμόφυλοι- ἐπιμένουσι ν' ἀποκαλοῦν ταύτην τήν βδελυράν, ἐπαίσχυντον καί κατάπτυστον, Θεομίσητον συνεύρεσιν «γάμον»· παντάπασι ὅλως ἀπαράδεκτον ἐνέργειαν, καί αὐτῇ τῇ φύσει ἔτι μή ἀποδεκτόν πρᾶγμα!!!

Μετ' αὐτῶν, «ἐμώρανε Κύριος καί οὐς βούλεται ἀπολέσαι ἄρχοντας»· (Ἡσ.44,25: Ψαλ.72,27: Α'Μακ.2,63).

«Ὁ δρασσόμενος τούς σοφούς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν» (Α'Κορ.3,19).

«Οὐκ ἀφήσει Κύριος τήν ράβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τόν κλῆρον τῶν δικαίων» (Ψαλ.124,3).

«Τό στερέωμα τῶν αὐτῶ πεποιθότων, θά στερεώσῃ διά μίαν εἰσέτι φορὰν τήν Ἐκκλησίαν Του, ἣν ἐκτήσατο τῷ Τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι». (Ὑμνολογία)

«Τό λεῖμμα, πεποίθαμεν ἐπ' Αὐτῷ, οὐ μή καταισχνθῶμεν» (Ρωμ.11,5: Δ'Βασ.19,4).

«Εἰ καί ἐπεβίβασας ἀνθρώπους δολίους ἐπὶ τάς κεφαλὰς ἡμῶν, καταδυναστεύοντας ἡμᾶς διερχομένους νῦν διά πυρός καί ὕδατος, θά ἐξαγάγῃς καί πάλιν ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν» (Ψαλ.65,12).

«Αὐτῷ ἡ δόξα ἡ τιμή καί ἡ προσκύνησις εἰς τούς ἀπεράντους καί ἀτελευτήτους αἰῶνας». Ἀ μ ἦ ν !

Ἰερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

23.1.2024

